

Chapter 22 – Prophecy and War in the Court of Ahab

<p>I Kings ch.22</p> <p>22 For three years there was no war between Aram and Israel. 2 But in the third year Jehoshaphat king of Judah went down to see the king of Israel. 3 The king of Israel had said to his officials, "Don't you know that Ramoth Gilead belongs to us and yet we are doing nothing to retake it from the king of Aram?"</p> <p>4 So he asked Jehoshaphat, "Will you go with me to fight against Ramoth Gilead?"</p> <p>Jehoshaphat replied to the king of Israel, "I am as you are, my people as your people, my horses as your horses." 5 But Jehoshaphat also said to the king of Israel, "First seek the counsel of the Lord."</p> <p>6 So the king of Israel brought together the prophets—about four hundred men—and asked them, "Shall I go to war against Ramoth Gilead, or shall I refrain?"</p> <p>"Go," they answered, "for the Lord will give it into the king's hand."</p> <p>7 But Jehoshaphat asked, "Is there no longer a prophet of the Lord here whom we can inquire of?"</p> <p>8 The king of Israel answered Jehoshaphat, "There is still one prophet through whom we can inquire of the Lord, but I hate him because he never prophesies anything good about me, but always bad. He is Micaiah son of ."</p> <p>"The king should not say such a thing," Jehoshaphat replied.</p> <p>9 So the king of Israel called one of his officials and said, "Bring Micaiah son of Imlah at once."</p> <p>10 Dressed in their royal robes, the king of Israel and Jehoshaphat king of Judah were sitting on their thrones at the threshing floor by the entrance of the gate of Samaria, with all the prophets prophesying before them. 11 Now Zedekiah son of Kenaanah had made iron horns and he declared, "This is what the Lord says: 'With these you will gore the Arameans until they are destroyed.'"</p> <p>12 All the other prophets were prophesying the same thing. "Attack Ramoth Gilead and be victorious," they said, "for the Lord will give it into the king's hand."</p> <p>13 The messenger who had gone to summon Micaiah said to him, "Look, the other prophets without exception are predicting success for the king. Let your word agree with theirs, and speak favorably."</p> <p>14 But Micaiah said, "As surely as the Lord lives, I can tell him only what the Lord tells me."</p> <p>15 When he arrived, the king asked him, "Micaiah, shall we go to war against Ramoth Gilead, or not?"</p>	<p>מלכים א פרק כב</p> <p>(א) וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: פ</p> <p>(ב) ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:</p> <p>(ג) ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם:</p> <p>(ד) ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:</p> <p>(ה) ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יקוק:</p> <p>(ו) ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:</p> <p>(ז) ויאמר יהושפט האין פה נביא ליקוק עוד ונדרשה מאותו:</p> <p>(ח) ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יקוק מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:</p> <p>(ט) ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה:</p> <p>(י) ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:</p> <p>(יא) ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יקוק באלה תנגח את ארם עד כלתם:</p> <p>(יב) וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יקוק ביד המלך:</p> <p>(יג) והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב:</p> <p>(יד) ויאמר מיכיהו חי יקוק כי את אשר יאמר יקוק אלי אתו אדבר:</p> <p>(טו) ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יקוק ביד המלך:</p>
--	--

"Attack and be victorious," he answered, "for the Lord will give it into the king's hand."

16 The king said to him, "How many times must I make you swear to tell me nothing but the truth in the name of the Lord?"

17 Then Micaiah answered, "I saw all Israel scattered on the hills like sheep without a shepherd, and the Lord said, 'These people have no master. Let each one go home in peace.'"

18 The king of Israel said to Jehoshaphat, "Didn't I tell you that he never prophesies anything good about me, but only bad?"

19 Micaiah continued, "Therefore hear the word of the Lord: I saw the Lord sitting on his throne with all the multitudes of heaven standing around him on his right and on his left. 20 And the Lord said, 'Who will entice Ahab into attacking Ramoth Gilead and going to his death there?' "One suggested this, and another that. 21 Finally, a spirit came forward, stood before the Lord and said, 'I will entice him.'

22 "'By what means?' the Lord asked.

"I will go out and be a deceiving spirit in the mouths of all his prophets," he said.

"You will succeed in enticing him," said the Lord. "Go and do it."

23 "So now the Lord has put a deceiving spirit in the mouths of all these prophets of yours. The Lord has decreed disaster for you."

24 Then Zedekiah son of Kenaanah went up and slapped Micaiah in the face. "Which way did the spirit from [a] the Lord go when he went from me to speak to you?" he asked.

25 Micaiah replied, "You will find out on the day you go to hide in an inner room."

26 The king of Israel then ordered, "Take Micaiah and send him back to Amon the ruler of the city and to Joash the king's son 27 and say, 'This is what the king says: Put this fellow in prison and give him nothing but bread and water until I return safely.'"

28 Micaiah declared, "If you ever return safely, the Lord has not spoken through me." Then he added, "Mark my words, all you people!"
Ahab Killed at Ramoth Gilead

29 So the king of Israel and Jehoshaphat king of Judah went up to Ramoth Gilead. 30 The king of Israel said to Jehoshaphat, "I will enter the battle in disguise, but you wear your royal robes." So the king of Israel disguised himself and went into battle.

31 Now the king of Aram had ordered his thirty-two chariot commanders, "Do not fight with anyone, small or great, except the king of Israel." 32 When the chariot commanders saw Jehoshaphat, they thought, "Surely this is the king of Israel." So they turned to attack him, but when Jehoshaphat cried out, 33 the chariot commanders saw that he was not the king of Israel and stopped pursuing him.

34 But someone drew his bow at random and hit the king of Israel between the sections of his armor. The king told his chariot driver,

(טז) ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יקוק: (יז) ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יקוק לא אדנים לאלה ישוּבו איש לביתו בשלום:

(יח) ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע:

(יט) ויאמר לכן שמע דבר יקוק ראיתי את יקוק ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו:

(כ) ויאמר יקוק מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה:

(כא) ויצא הרוח ויעמד לפני יקוק ויאמר אני אפתנו ויאמר יקוק אליו במה:

(כב) ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן:

(כג) ועתה הנה נתן יקוק רוח שקר בפי כל נביאך אלה ויקוק דבר עליך רעה:

(כד) ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יקוק מאתי לדבר אותך:

(כה) ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה:

(כו) ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך:

(כז) ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום:

(כח) ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יקוק בי ויאמר שמעו עמים כלם:

(כט) ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד:

(ל) ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה:

(לא) ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו:

(לב) ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט:

(לג) ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישוּבו מאחריו:

<p>“Wheel around and get me out of the fighting. I’ve been wounded.” 35 All day long the battle raged, and the king was propped up in his chariot facing the Arameans. The blood from his wound ran onto the floor of the chariot, and that evening he died. 36 As the sun was setting, a cry spread through the army: “Every man to his town. Every man to his land!”</p> <p>37 So the king died and was brought to Samaria, and they buried him there. 38 They washed the chariot at a pool in Samaria (where the prostitutes bathed),^[b] and the dogs licked up his blood, as the word of the Lord had declared.</p> <p>39 As for the other events of Ahab’s reign, including all he did, the palace he built and adorned with ivory, and the cities he fortified, are they not written in the book of the annals of the kings of Israel?</p> <p>40 Ahab rested with his ancestors. And Ahaziah his son succeeded him as king.</p>	<p>(לד) ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי:</p> <p>(לה) ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב:</p> <p>(לו) ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו:</p> <p>(לז) וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון:</p> <p>(לח) וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יקוק אשר דבר:</p> <p>(לט) ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:</p> <p>(מ) וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו:</p>
--	--

2. Iron horns

דברים פרק לג

- (יג) וליוסף אמר מברכת יקוק ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
- (יד) וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים:
- (טו) ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם:
- (טז) וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
- (יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה:

Other examples of Symbolic Prophetic Acts (maybe just look at 1 or 2)

הושע א' – אשת זנונים

ישעיהו כ' – ערום ויחף

יחזקאל ב'ו'-ג':ג' – אבילת המגילה

יחזקאל פרק ד' – מצור על ירושלים/ שוכב על צדו 390 יום!

יחזקאל י"ב – כלי גולה והחתיירה בקיר

יחזקאל כ"ד:ט"ו-כ"ד – מות אשתו של יחזקאל

מלכים ב' י"ג:י"ד-ט"ז – ירי החיצים

ירמיהו כ"ז:א-ב', י"ב; כ"ח:י"א-י"ב

ירמיהו ל"ב:ו'-ט"ו

3. False and True Prophecy

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פט עמוד א

המתנבא מה שלא שמע. כגון צדקיה בן כנענה, דכתיב +דברי הימים ב' י"ח+ ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל... הוה ליה למידק, כדברי יצחק. **דאמר רבי יצחק: סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד.** עובדיה אמר +עובדיה א'+ ודון לבך השיאך, ירמיה אמר +ירמיהו מ"ט+ תפלתך השיא אתך דון לבך. והני, **מדקאמרי כולהו כהדדי - שמע מינה לא כלום קאמרי.** - דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק! - יהושפט הוה התם, וקאמר להו. דכתיב +מלכים א' כ"ב+ ויאמר יהושפט האין פה נביא (עוד לה') +מסורת הש"ס: לה' עוד+. - **אמר ליה: הא איכא כל הני! - אמר ליה: כך מקובלני מבית אבי אבא: סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאים בסיגנון אחד.**

The same communication is revealed to many prophets, yet no two prophets prophecy in the identical phraseology. [Thus,] Obadiah said, "The pride of thine heart hath deceived thee"; whilst Jeremiah said, "Thy terribleness hath deceived thee, and the pride of thine heart." But since all these prophets employed [exactly] the same expression, it proved that they had nothing [really divinely inspired]. But perhaps he did not know of this [criterion laid down by] R. Isaac? — Jehoshapat was there and warned them thereof, as it is written, And Jehoshapat said, Is there not here a prophet of the Lord besides, that we may enquire of him? Thereupon he [Ahab] exclaimed, 'But behold all these!' 'I have a tradition from my grandfather's house that the same communication is revealed to many prophets, but no two prophesy in the identical phraseology,' replied Jehosophat.

רמבם הל' יסודי התורה פרק ז

[ג] הדברים שמודיעין לנביא במראה הנבואה--דרך משל מודיעין לו, ומיד ייחקק בליבו פתרון המשל במראה הנבואה, וידע מה הוא: כמו הסולם שראה יעקוב אבינו, ומלאכים עולים ויורדים בו, והוא היה משל למלכיות, ושיעבוד; וכמו החיות שראה יחזקאל, והסיר הנפוח ומקל שקד שראה ירמיה, והמגילה שראה יחזקאל, והאיפה שראה זכריה. וכן שאר הנביאים, **יש מהן אומרין המשל ופתרונו כמו אלו; ויש מהן אומרין הפתרון בלבד. ופעמים אומרין המשל בלבד בלא פתרון, כמקצת דברי יחזקאל וזכריה. וכולם, במשל ודרך חידה הם מתנבאים.**

3) What is made known to a prophet during prophecy is done so by way of parable, and he will immediately realise what the parable means. For instance, when Jacob the Patriarch saw the ladder with angels ascending and descending it, it was a parable representing monarchy and its subjection. Similarly, the animals which Ezekiel saw, the boiling pot and almond tree which Jeremiah saw, and all the other objects seen by the other Prophets were also parables. Of the Prophets, some, like those mentioned above, related what they saw in their prophecy and their interpretation of it, whereas some related just their interpretation. Sometimes they related just the parables [of the prophecy], like Ezekiel and Zachariah sometimes did. All of the Prophets prophesied by way of parables and riddles.

... [ו] ומה הפרש יש בין נבואת משה לשאר כל הנביאים--שכל הנביאים, בחלום או במראה; ומשה רבנו--הוא ער ועומד, שנאמר "ובבוא משה אל אוהל מועד, לדבר איתו, וישמע את הקול" "במדבר ז, פט כל הנביאים, על ידי מלאך; לפיכך רואין מה שהן רואין במשל וחידה. ומשה רבנו, לא על ידי מלאך, שנאמר "פה אל פה אדבר בו" "במדבר יב, ח, (ונאמר "וידבר ה' אל משה פנים אל פנים") "שמות לג, יא, (ונאמר "ותמונת ה', יביט") "במדבר יב, ח: (כלומר שאין שם משל, אלא רואה הדבר על בוריו בלא חידה בלא משל);

Other Prophets received their prophecies in a dream or vision, Moshe received his while awake and standing, as it is written, "And when Moshe was in the Tent of Meeting to speak with Him, he heard the voice speaking to him, et cetera." Secondly, the other Prophets received their prophecies via an angel. Therefore, what they saw was by way of parable and riddle.